



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 8/11
V Lucemburku dne 17. února 2011

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-120/10
European Air Transport SA v. Collège d'Environnement de la Région de
Bruxelles-Capitale a Région de Bruxelles-Capitale

Podle generálního advokáta Cruz Villalóna mohou členské státy přijmout opatření, jejichž účelem je sankcionovat překračování maximálních hladin hluku měřených na zemi v městských oblastech v blízkosti letišť

Ochrana základních práv – zejména základního práva na respektování soukromého a rodinného života a obydlí a práva na ochranu životního prostředí – totiž odůvodňuje přijetí takových opatření.

S cílem bojovat proti obtěžování hlukem na letištích Unie upravuje směrnice 2002/30¹ přijímání a účinky takzvaných „provozních omezení“. Pro určení případů, kdy lze taková provozní opatření přijmout, odkazuje směrnice 2002/30 na překročení určitých maximálních hladin zvuku měřených u zdroje (tedy v samotném letadle), a nikoliv na zemi.

Letiště Bruxelles-National se nachází na území regionu Vlámsko, ale letadla, která na něm přistávají nebo z něj odlétají, přelétají rovněž velmi nízko nad regionem Brusel, hlavní město. Dne 27. května 1999 přijala rada regionu Brusel, hlavní město vyhlášku, která stanoví limity hluku pro přelet letadel nad regionem. Uvedená vyhláška konkrétně stanoví hodnoty hluku, při jejichž překročení přelet letadla odůvodňuje uložení pokuty. Stanovení pokuty je založeno na různých kritériích. Mezi nimi je třeba zdůraznit hladinu hluku měřenou v decibelech na místě určení, a nikoliv u zdroje.

European Air Transport (EAT) je letecká společnost patřící do skupiny DHL, která provozuje nákladní lety s odlety, přílety a mezipřistáními na letišti Bruxelles-National.

Dne 19. října 2007 uložil Institut Bruxellois de Gestion de l'Environnement, regionální orgán pověřený dozorem nad dodržováním předpisů v oblasti životního prostředí, společnosti EAT správní sankci ve výši 56 113 eur pro porušení regionální vyhlášky ze dne 27. května 1999. Konkrétně společnosti EAT vytkl, že její letadla působí v nočních hodinách hluk přesahující hodnoty stanovené v uvedené vyhlášce. EAT se proti uvedenému rozhodnutí odvolala s tvrzením, že regionální vyhláška, z níž vycházejí protiprávní jednání, jež jsou jí přičítána, je protiprávní, jelikož jako kritérium měření hluku používá hladinu hluku na zemi, a nikoliv u zdroje.

V tomto kontextu se Conseil d'Etat (Státní rada) (Belgie), která má spor rozhodnout, rozhodla položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku. Jejím prostřednictvím belgický soud žádá, aby se Soudní dvůr vyjádřil k tomu, zda je regionální bruselská právní úprava, která sankcionuje obtěžování hlukem působeným letadly, jež využívají letiště Bruxelles-National, v souladu se směrnicí 2002/30.

Generální advokát Cruz Villalón má **ve svém dnes předneseném stanovisku zaprvé** za to, že „**provozní omezení**“ představuje **úplný nebo časově omezený zákaz**, jehož povaha je předběžná a objektivní, a **který zcela znemožňuje, a nikoliv pouze znesnadňuje přístup civilního letadla na letiště Unie.**

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/30/ES ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (Úř. věst. L 85, s. 40; Zvl. vyd. 07/06, s. 96).

Generální advokát Cruz Villalón dále upřesňuje, že provozní omezení jsou specifické zákazy stanovené v rámci dopravní politiky. Provozní omezení tak působí vedle dalších vnitrostátních opatření v oblasti životního prostředí.

Generální advokát tedy dospěl k závěru, že **sankční belgická regionální vyhláška**, směřující k potírání překračování určitých maximálních hladin hluku měřených na zemi v oblastech v blízkosti letiště, **nepadá do oblasti působnosti směrnice 2002/30, jelikož nepředstavuje „provozní omezení“**. Dotčená bruselská vyhláška totiž zejména nezakazuje *ex ante* přístup, zcela nebo v určitém období, na letiště Bruxelles-National, nýbrž zakazuje překračovat určité hladiny hluku. Podle regionální vyhlášky tak letadlu nic nebrání v přistání na uvedeném letišti a odletu z něj a v případě překročení limitů stanovených vyhláškou je právním důsledkem sankce, a nikoliv zákaz. Krom toho regionální vyhláška není přijata v rámci dopravní politiky a není schvalována ani uplatňována orgány příslušnými v této oblasti, neboť je součástí pravomocí v oblasti životního prostředí, které přiznává belgickým regionům ústava.

Zadruhé, generální advokát má za to, že směrnice 2002/30, která odkazuje na kritérium měření hluku letadel u zdroje, nebrání takovému vnitrostátnímu opatření, jako je regionální bruselská vyhláška, které představuje provozní omezení a které používá kritérium měření hluku na zemi. Podle názoru generálního advokáta směrnice 2002/30 nebrání členským státům v přijetí předpisů v oblasti životního prostředí, které mají nepřímo dopad na předpisy v oblasti civilního letectví, které uvedená směrnice harmonizuje.

Pokud jde o tuto otázku, generální advokát se domnívá, že **směrnice 2002/30 má odvětvový charakter, takže musí být omezena výlučně na přijímání a úpravu „provozních omezení“ a výjimky z nich.**

Generální advokát Cruz Villalón dále připomíná, že Listina základních práv Evropské unie zakotvuje základní právo na respektování soukromého a rodinného života a obydlí a zároveň výslovně uznává právo na ochranu životního prostředí. Generální advokát krom toho zdůrazňuje, že Evropský soud pro lidská práva nejen opakovaně prohlásil, že obtěžování hlukem spadá do životního prostředí, ale rovněž uznal, že emise hluku působené letadly odůvodňují, a někdy vyžadují, přijetí aktivních ochranných opatření ze strany států.

Vzhledem k tomu, že výklad Evropského soudu pro lidská práva Unii zavazuje a Soudní dvůr Evropské unie jej musí zohledňovat, generální advokát tedy dospěl k závěru, že **směrnice 2002/30 umožňuje přijetí opatření ke snížení hluku na letištích, která jsou odlišná od opatření výslovně stanovených v uvedené směrnici. Pokud by tomu bylo jinak, byl by svým způsobem paralyzován boj států proti obtěžování hlukem, protože by přišly o veškerý manévrovací prostor při výkonu svých politik v oblasti životního prostředí, urbanismu a zdravotnictví.**

UPOZORNĚNÍ: Stanovisko generálního advokáta nezavazuje Soudní dvůr. Posláním generálních advokátů je navrhnout Soudnímu dvoru zcela nezávisle právní řešení ve věci, která je jim přidělena. Od tohoto okamžiku začne porada soudců Soudního dvora Evropských společenství v projednávané věci. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat totožný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

